

Sygn. akt I C 696/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie

Przewodniczący: SSR Aleksandra Konkel

Protokolant: (...)

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2017 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa Bank (...) Spółki akcyjnej w W.

przeciwko M. P.

o zapłatę

I. zasądza od M. P. na rzecz Bank (...) Spółki akcyjnej w W. kwotę 10.165,45 zł (dziesięć tysięcy sto sześćdziesiąt pięć złotych czterdzieści pięć groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego (...) w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 9990,42 zł od dnia 2 grudnia 2015 r. do dnia 9 stycznia 2017 r.;

II. należność zasądzoną w pkt I wyroku rozkłada na 36 (trzydzieści sześć) rat, płatnych w terminie do dnia 15 (piętnastego) każdego miesiąca, począwszy od miesiąca następnego po uprawomocnieniu się wyroku, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w przypadku opóźnienia płatności którejkolwiek raty, przy czym raty od 34. do 36. obejmują również należność z tytułu odsetek obliczonych w sposób określony w punkcie I wyroku, a wysokość rat jest następująca:

- 1) 300 zł (trzysta złotych) - raty od 1. do 33.,
- 2) 373,98 zł (trzysta siedemdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt osiem groszy) – rata 34.
- 3) 500 zł (pięćset złotych) – raty 35. i 36.

III. zasądza od M. P. na rzecz Bank (...) Spółki akcyjnej w W. kwotę 2.928,50 zł (dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 696/16

UZASADNIENIE

Bank (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 15 grudnia 2015 r. domagał się zasądzenia od M. P. kwoty 10.165,45 zł wraz z odsetkami umownymi od kwoty 9.990,42 zł w wysokości 10% rocznie od dnia 6 listopada 2015 r. do dnia zapłaty ale nie więcej niż czterokrotność stopy (...) (...) oraz kosztami procesu.

Roszczenie swoje powód wywodził z zawartej z pozwaną umowy o kartę kredytową, z której postanowień pozwana się nie wywiązała.

Postanowieniem z dnia 28 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

W pozwie uzupełnionym, po przekazaniu sprawy do Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ powód podtrzymał dotychczasowe żądanie, przy czym zmodyfikował żądanie co do odsetek, domagając się ich zasądzenia od dnia 2 grudnia 2015 r.

W odpowiedzi na pozew, M. P. domagała się oddalenia powództwa w całości. Przyznała, że zawarła z bankiem wskazaną w pozwie umowę, jednak zakwestionowała wysokość żądanej należności, bowiem – jak podała – nie korzystała z karty kredytowej poza dwukrotnym jej użyciem na łączną kwotę 450 zł, którą spłaciła.

Na posiedzeniu wyznaczonym na rozprawę w dniu 29 września 2016 r. pozwana oświadczyła, że nie kwestionuje żądania pozwu. Wskazała, że kredyt zaciągnęła dla byłego partnera, z którym aktualnie nie ma kontaktu. Wyraziła ponadto zamiar spłaty zadłużenia w ratach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 października 2014 r. M. P. zawarła z Bankiem (...) S.A. z siedzibą w W. umowę o kartę kredytową C. (...) wynoszącym 4000 zł. Następnie, za namową ówczesnego partnera, pozwana przyjęła telefoniczną ofertę dobrania, w ramach zawartej już umowy, środków pieniężnych, w gotówce, do wysokości 9.000 zł.

Zgodnie z postanowieniami umowy (§4), pozwana zobowiązana była spłacać co najmniej minimalną kwotę do zapłaty w wysokości i w terminie wskazanych w wyciągu.

W razie wypowiedzenia umowy, klient zobowiązany był spłacić całość zadłużenia najpóźniej następnego dnia po upływie okresu wypowiedzenia umowy.

Wobec niewywiązania się przez M. P. z warunków umowy, pismem z dnia 20 lipca 2015 r., bank wypowiedział jej umowę o kartę kredytową, dokonując doręczenia na adres pozwanej wskazany przez nią we wniosku o wydanie karty, jako adres zamieszkania oraz korespondencyjny. Pomimo zmiany miejsca zamieszkania, pozwana nie poinformowała banku o tym fakcie.

Wobec braku spłaty zadłużenia, w dniu 2 grudnia 2015 r. bank wystawił wyciąg z(...) nr (...), z którego wynika, że na dzień jego wystawienia zobowiązanie pozwanej wobec banku wynosi: 10.165,45 zł z tytułu niespłaconego kredytu w tym z należnymi odsetkami umownymi ustalonymi w regulaminie (...) C. w wysokości 10% rocznie od kwoty 9990,42 zł naliczane do dnia 1 grudnia 2015 r., przy czym bank ma prawo naliczać odsetki od kwoty 9990,42 zł w wysokości 10% od dnia 2 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty.

/okoliczności bezsporne, nadto: wniosek o wydanie karty kredytowej, k.27-28; umowa o kartę kredytową C., k.29-34; regulamin kart kredytowych, k.35-48; wypowiedzenie umowy wraz z dowodem nadania, k.87-90; wyciąg z ksiąg bankowych, k.49; przesłuchanie pozwanej, k. 67-69/

M. P. nie ma żadnego majątku, pobiera zasiłek macierzyński w kwocie 1400 zł. Jej partner zarabia około 2000 zł. Stałe miesięczne wydatki rodziny wraz z żywnością wynoszą 1500 zł. Koszty dojazdu do pracy partnera pozwanej to kwota rzędu 400 zł. Pozwana spłaca kredyt studencki z ratą miesięczną w kwocie 320 zł zaś jej partner spłaca kredyt z ratą miesięczną w kwocie 400 zł, zaciągnięty na zapłatę czynszu najmu zajmowanego lokalu za rok z góry.

/dowód: przesłuchanie pozwanej, k. 67-69/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie niniejszej był bezsporny. Tym niemniej, Sąd ustalił go w oparciu o dowody z dokumentów zaferowanych przez stronę powodową, których autentyczność i wiarygodność nie była w toku procesu przez pozwaną kwestionowana, nie budziła również wątpliwości Sądu, jak również w oparciu o zeznania pozwanej M. P., które uznał za wiarygodne.

Zważyć należy, iż pozwana ostatecznie nie zaprzeczała istnieniu wierzytelności banku, nie kwestionowała wysokości kwoty dochodzonej pozwem. Pozwana zadeklarowała chęć i zamiar spłaty należności, wnosząc o rozłożenie płatności na raty.

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Powód wywiązywał się z ciążących na nim wobec pozwanej obowiązków, oddając jej do dyspozycji kwotę środków pieniężnych. Pozwana natomiast nie spłacała zadłużenia z tytułu karty kredytowej w sposób przewidziany umową, co skutkowało jej wypowiedzeniem. W tych okolicznościach zasadność roszczenia powoda wywodzonego z umowy o limit kredytowy, będącej odmianą nazwanej umowy kredytu (art. 69 i nast. Prawa bankowego) nie budziła wątpliwości Sądu. Również pozwana nie kwestionowała istnienia długu we wskazanej przez powoda wysokości.

W związku z powyższym Sąd w punkcie I. wyroku zasądził od pozwanej M. P. na rzecz powoda kwotę objętą żądaniem pozwu wraz z odsetkami od dnia 2 grudnia 2015 r., to jest od dnia wystawienia przez bank wyciągu z ksiąg bankowych, do dnia 9 stycznia 2017 r., tj. do dnia wyrokowania.

Mając jednakże na względzie sytuację życiową i materialną, w jakiej znajduje się pozwana, jak również okoliczność, że nie kwestionowała ona żądania pozwu ani co do zasady ani co do wysokości, Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do zastosowania regulacji określonej treścią przepisu art. 320 kpc stanowiącego, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

W doktrynie wskazuje się, iż szczególnie uzasadnione wypadki, to takie, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania czy też bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowaną szkodę. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, mogą jednak być spowodowane działaniem samego dłużnika (...) [w:] (...), Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze. Tom I Warszawa 2002 s. 609). Celem rozłożenia zasądanego świadczenia na raty jest zapewnienie realności spełnienia świadczenia przez dłużnika ale również umożliwienie wywiązania się dłużnikowi z zobowiązania.

W przedmiotowej sprawie sytuacja majątkowa i rodzinna pozwanej umożliwia spłatę zasądanego świadczenia w ratach. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w przedmiocie rozłożenia świadczenia na raty była postawa pozwanej w toku procesu pozwalająca stwierdzić, że spłaci ona zaległość dobrowolnie. Zważyć należy, iż pozwana zaciągnęła zobowiązanie celem pozyskania środków finansowych dla swojego ówczesnego partnera, z którym aktualnie nie ma kontaktu. Zasadniczo nie korzystała z karty i zapomniała o zobowiązaniu, zwłaszcza, że spłacać kredyt miał partner pozwanej, dla którego zobowiązanie zostało zaciągnięte. Powodem powstania zaległości nie była zatem ani zła wola pozwanej ani brak środków. Podkreślenia wymaga, iż skorzystanie z uprawnienia wynikającego z treści art. 320 kpc ma na celu również uchronienie dłużnika od postępowania egzekucyjnego. Na ochronę tę, zdaniem Sądu, z przytoczonych wyżej względów, pozwana zasługuje.

Reasumując, w ocenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do przyjęcia, że ze względu na stan majątkowy pozwanej, jednorazowe spełnienie zasądanego świadczenia w wysokości 10.165,45 zł byłoby dla niej niemożliwe do wykonania i narażałoby ją na niepowetowane szkody. Okres spłaty i wysokość rat ustalono w taki sposób, aby umożliwić spłatę pozwanej a zarazem zapewnić wierzycielowi ekonomiczną wartość poszczególnych świadczeń.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 320 kpc orzeczono jak w punkcie II. wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł do dnia wyrokowania, zgodnie bowiem z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 15.12.2006 r. sygn. akt III CZP 126/06 rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 kpc ma ten skutek – wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70 (OSNCP 1971, nr 4, poz. 61) – że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Co do wysokości odsetek, zasądzono je, zgodnie z żądaniem pozwu, w wysokości czterokrotności stopy lombardowej (...). Kwota odsetek, za okres wskazany w wyroku, wyraża się sumą 1.108,53 zł i została uwzględniona w ratach nr 34 (częściowo) oraz 35 i 36.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III. wyroku na podstawie art. 98§1 i 3 kpc. Na koszty te, w kwocie 2.928,50 zł, złożyły się: 509 zł (opłata od pozwu), 2.417 zł (koszty zastępstwa procesowego), 2,50 zł (provizja e-C.).

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)